

Sygn. akt VI GC 804/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank spółki akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **J. G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. G. na rzecz powoda (...) Bank spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 71 403,73 złotych (siedemdziesiąt jeden tysięcy czterysta trzy złote siedemdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie przekraczającymi wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonych od kwoty 58 329,45 złotych za okres od dnia 07 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego J. G. na rzecz powoda (...) Bank spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 6 317,38 złotych (sześć tysięcy trzysta siedemnaście złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego J. G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 2 678 złotych (dwa tysiące sześćset siedemdziesiąt osiem złotych) tytułem różnicy pomiędzy opłatą sądową od pozwu należną a uiszczoną.

Sygn. akt VI GC 804/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 grudnia 2017 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Bank spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego J. G. kwoty 71 403,73 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, z ograniczeniem wynikającym z treści art. 481 § 2¹ k.c., liczonymi od kwoty 58 329,45 złotych za okres od dnia 07 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwanym J. G. umowę kredytu numer BG/KR- (...), na podstawie której przekazał pozwanemu w dniu 31 stycznia 2015 roku środki pieniężne. Pozwany jednakże nie wywiązywał się z obowiązku spłaty rat kredytu, wobec czego umowa została wypowiedziana, a roszczenie o zwrot pozostałej niespłaconej kwoty stało się wymagalne.

Na dochodzoną pozewem kwotę składają się: kwota 58 329,45 złotych obejmująca wymagalny kapitał kredytu, kwota 11 604,91 złotych obejmująca odsetki od należności nie spłaconej w terminie naliczone do dnia 06 grudnia 2017 roku oraz kwota 1 469,37 złotych z tytułu kosztów, opłat i prowizji.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 15 stycznia 2018 roku w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2375959/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany J. G. domagał się oddalenia powództwa wskazując w uzasadnieniu, że powód nie wykazał, że oddał do dyspozycji kredytobiorcy – pozwanego określoną w umowie kwotę kredytu, a także że nastąpiło uruchomienie kredytu. Nadto wskazał, że wezwanie do zapłaty, wypowiedzenie umowy oraz przedsądowe wezwanie do zapłaty są jedynie dokumentami prywatnymi i nie stanowią przydatnego źródła dowodowego w sprawie. Pozwany wskazał również, że wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda nie stanowi dokumentu urzędowego, wobec czego powód nie wykazał, że wykonał umowę kredytu, a w związku z tym, że pozwany jest zobowiązany do uiszczenia na rzecz powoda kwoty dochodzonej pozewem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 stycznia 2015 roku J. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) zawarł z (...) Bank spółką akcyjną z siedzibą w W. umowę kredytu numer BG/KR- (...).

Na podstawie tej umowy bank jako kredytodawca udzielił J. G. kredytu w kwocie 200 000 złotych z przeznaczeniem na finansowanie zakupu sprzętu do przetwórstwa ziemniaków, zaś J. G. jako kredytobiorca zobowiązał się do spłaty tego kredytu wraz odsetkami i innymi należnościami wynikającymi z umowy w 60 ratach, których termin zapłaty i wysokość określona została w harmonogramie spłat.

Oprocentowanie kredytu było zmienne. Bank miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu, z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia – w przypadku: niedotrzymania przez kredytobiorcę któregokolwiek z warunków udzielenia kredytu, niewykonania lub nieterminowego regulowania przez kredytobiorcę zobowiązań wobec banku, w szczególności w przypadku, gdy kredytobiorca zalega w całości lub części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo wezwania do zapłaty nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, stwierdzenia, że którekolwiek z oświadczeń lub dokumentów złożonych przez kredytobiorcę we wniosku o udzieleniu kredytu lub umowie kredytu jest fałszywe lub niezgodne ze stanem faktycznym, nieustanowienia przez kredytobiorcę we wniosku lub ustania któregokolwiek z wymaganych przez bank zabezpieczeń kredytu w sposób sprzeczny z umową kredytu, zbycia lub obciążenia przez kredytobiorcę lub dłużnika rzeczowego którejkolwiek z ruchomości stanowiącej zabezpieczenie kredytu, pogorszenie – według oceny banku – zdolności kredytowej kredytobiorcy rozumianej zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe, wystąpienie przeciwko kredytobiorcy przez jakikolwiek podmiot trzeci z powództwem o świadczenie przekraczające kwotę kredytu lub z powództwem, którego wartość przedmiotu sporu przekraczać będzie powyższą kwotę bądź z innym powództwem, które w razie niekorzystnego rozstrzygnięcia może spowodować po stronie kredytobiorcy powstanie zobowiązania przekraczającego powyższą kwotę, wszczęcia postępowania układowego wobec kredytobiorcy, otwarcia likwidacji kredytobiorcy oraz niewykonania wezwania, o którym mowa w § 9 ust. 4 punkt b podpunkt v.

Okres wypowiedzenia liczony był od dnia doręczenia przez bank przesyłką listową pisemnego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu, a w przypadku wypowiedzenia umowy przez kredytobiorcę – od dnia wpłynięcia przesyłki do banku.

Zgodnie z § 19 lit. B pkt 4-6 regulaminu kredytowania (...) Bank spółki akcyjnej z siedzibą w W. stanowiącego integralną część umowy, w wypadku niespłacenia przez kredytobiorcę w terminie spłaty raty wynikającej z umowy kredytu lub harmonogramu spłat oraz wiarygodności banku po upływie okresu wypowiedzenia, niespłacona kwota stawała się zadłużeniem przeterminowanym, a kwota kapitału stanowiła kapitał przeterminowany, który podlegał

oprocentowaniu według stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

umowa kredytu – k. 37-40 akt, regulamin kredytowania – k. 76-80 akt, tabela opłat i prowizji – k. 74-75 akt

W związku z zawartą umową kredytu J. G. złożył w dniu 30 września 2015 roku (...) Bank spółce akcyjnej z siedzibą w W. dyspozycję uruchomienia środków z umowy kredytu.

W dniu 31 stycznia 2015 roku kwota kredytu została przekazana na rachunek bankowy J. G..

wniosek o uruchomienie środków do umowy kredytu – k. 53 akt, dyspozycja uruchomienia kredytu/polecenie przelewu – k. 54 akt, wydruk harmonogramu spłat – k. 55 akt, wydruk historii rachunku kredytowego – k. 56-58 akt, wydruk historii naliczania odsetek – k. 59-60 akt, historia wpłat – k. 65-66 akt, wydruk raportu „zestawienie należności i spłat kredytu” – k. 67-70 akt, wydruk raportu „zestawienie należności i zaległości kapitałowe z kalkulacją odsetek za zwłokę” – k. 71-72 akt, wydruk raportu dekretów – k. 73 akt

J. G. regulował raty kredytu w różnych wysokościach i terminach.

wydruk harmonogramu spłat – k. 55 akt, wydruk historii rachunku kredytowego – k. 56-58 akt, wydruk historii naliczania odsetek – k. 59-60 akt, historia wpłat – k. 65-66 akt, wydruk raportu „zestawienie należności i spłat kredytu” – k. 67-70 akt, wydruk raportu „zestawienie należności i zaległości kapitałowe z kalkulacją odsetek za zwłokę” – k. 71-72 akt, wydruk raportu dekretów – k. 73 akt

W dniu 02 stycznia 2017 roku (...) Bank spółka akcyjna z siedzibą w W. skierował do J. G. ostateczne wezwanie do zapłaty (w terminie 7 dni roboczych od daty otrzymania wezwania) całości zadłużenia w kwocie 11 288,73 złotych, pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu.

Wezwanie to zostało odebrane przez córkę J. G. w dniu 09 stycznia 2017 roku, jednakże nie dokonał on zapłaty powyższej kwoty.

Oświadczeniem z dnia 08 lutego 2017 roku (...) Bank spółka akcyjna z siedzibą w W. wypowiedział J. G. umowę kredytu numer BG/KR- (...), z zachowaniem okresu wypowiedzenia wynikającego z umowy wynoszącego 30 dni wskazując, że po upływie terminu wypowiedzenia cała niespłacona należność kapitałowa w kwocie 145 823,63 złotych stanie się wymagalna wraz z należnymi odsetkami za opóźnienie w jej zwrocie określonymi w umowie.

J. G. odebrał powyższe oświadczenie o wypowiedzeniu umowy w dniu 15 lutego 2017 roku.

ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 61-63 akt, wypowiedzenie umowy kredytowej wraz z potwierdzeniem nadania i zwrotu – k. 49-51 akt

Bank (...) z siedzibą w W. w ramach gwarancji de minimis przelał na rachunek bankowy J. G. kwotę 87 494,18 złotych tytułem spłaty kredytu.

wydruk rachunku kredytowego – k. 64 akt

W dniu 07 grudnia 2017 roku (...) Bank spółka akcyjna z siedzibą w W. w oparciu o księgi rachunkowe wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazano, że zobowiązanie dłużnika J. G. wynikające z umowy kredytu numer BG/KR- (...) zawartej w dniu 30 stycznia 2015 roku wynosi 71 403,73 złotych i obejmuje kapitał kredytu w kwocie 58 329,45 złotych, odsetki od należności nie spłaconej w terminie naliczone do dnia 06 grudnia 2017 roku w kwocie 11 604,91 złotych oraz koszty, opłaty i prowizje w kwocie 1 469,37 złotych. Wskazano również, że dalsze należne bankowi odsetki, które obciążają dłużnika od dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku obliczane są od kwoty 58 329,45 złotych według stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych wynoszącej czterokrotność stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

wyciąg z ksiąg banku – k. 50 akt, pełnomocnictwo – k. 51, 132-133 akt, wydruk harmonogramu spłat – k. 55 akt, wydruk historii rachunku kredytowego – k. 56-58 akt, wydruk historii naliczania odsetek – k. 59-60 akt, historia wpłat – k. 65-66 akt, wydruk raportu „zestawienie należności i spłat kredytu” – k. 67-70 akt, wydruk raportu „zestawienie należności i zaległości kapitałowe z kalkulacją odsetek za zwłokę” – k. 71-72 akt, wydruk raportu dekretów – k. 73 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, których prawdziwość i autentyczność nie była przez strony kwestionowana i które nie budziły także wątpliwości Sądu co do swej autentyczności i wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 12 grudnia 2018 roku Sąd pominął także dowód z zeznań stron, albowiem osoby uprawnione do reprezentowania powoda oraz pozwany nie stawili się na rozprawę mimo prawidłowego wezwania i nie usprawiedliwili swojej nieobecności.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie powód (...) Bank spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego J. G. kwoty 71 403,73 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, z ograniczeniem wynikającym z treści art. 481 § 2¹ k.c., liczonymi od kwoty 58 329,45 złotych za okres od dnia 07 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, swoje roszczenie wywodząc z umowy kredytu łączącej strony oraz faktu jego niezwrócenia przez pozwanego w całości w umówionym przez strony terminie.

Pozwany J. G. kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu podnosił, że powód nie wykazał, że oddał do dyspozycji kredytobiorcy – pozwanego określoną w umowie kwotę kredytu, a także że nastąpiło uruchomienie kredytu. Nadto wskazał, że wezwanie do zapłaty, wypowiedzenie umowy oraz przedsądowe wezwanie do zapłaty są jedynie dokumentami prywatnymi i nie stanowią przydatnego źródła dowodowego w sprawie. Pozwany wskazał również, że wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda nie stanowi dokumentu urzędowego, wobec czego powód nie wykazał, że wykonał umowę kredytu, a w związku z tym, że pozwany jest zobowiązany do uiszczenia na rzecz powoda kwoty dochodzonej pozwem.

Poza sporem pozostawało, że strony zawarły umowę kredytu uregulowaną w art. 69 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (test jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 2187), zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas określony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Odnosząc się natomiast do zarzutu pozwanego dotyczącego niewykazania przez powoda, że wykonał on swoje zobowiązanie, to zarzut ten uznać należało za chybiony. Na okoliczność dokonania przez powoda wypłaty pozwanemu środków w oparciu o zawartą umowę kredytu, powód przedłożył dokumenty – dyspozycję przelewu na rachunek pozwanego, czy szereg wydruków potwierdzających uruchomienie kredytu w postaci chociażby historii rachunku kredytowego, czy historii naliczania odsetek, z których jednoznacznie wynika, że umówiona kwota kredytu została w dniu 31 stycznia 2015 roku przekazana na rachunek bankowy pozwanego. Jednocześnie wskazać należy, że dokumenty te z uwagi na brak podpisu nie stanowiły dokumentów prywatnych w rozumieniu art. 244 k.p.c. i art. 245 k.p.c., lecz inny środek dowodowy, o jakim mowa w art. 309 k.p.c.

Niezależnie jednakże od powyższego, nie sposób pominąć przy tym, iż ze wskazanych powyżej dokumentów jednoznacznie wynika, że pozwany przez pewien czas spłacał kredyt. Oznacza to, że środki pieniężne faktycznie zostały przekazane do jego dyspozycji przez powoda. Przyjęcie zaś, że pozwany – pomimo braku zobowiązania i nieudzielenia

mu kredytu – sponała przez pewien czas regularnie na rzecz powoda raty kredytu (którego rzekomo miał nie otrzymać) nie daje się pogodzić z wnioskami płynącymi z zasad logiki i doświadczenia życiowego.

Trafnie wskazuje przy tym pozwany, że stosownie do art. 95 ust. 1a ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (test jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 2187) urzędowa moc prawna wyciągu z ksiąg bankowych dotyczy jedynie czynności bankowych i nie obowiązuje w postępowaniu cywilnym, a co a tym idzie dokument ten nie korzysta z domniemań prawnych właściwych dla dokumentów urzędowych. Zauważyć jednak trzeba, że jest to dokument prywatny i jako taki stanowi pełnoprawny środek dowodowy. Przedłożony przez powoda wyciąg był podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw oraz obowiązków majątkowych banku oraz opatrzony pieczęcią banku i w tym zakresie stanowił wystarczające potwierdzenie wysokości roszczenia powoda. W okolicznościach analizowanej sprawy pozwany nie zdołał zakwestionować prawdziwości tego dokumentu ani nie podważył prawidłowości i rzetelności wyliczeń w nim odzwierciedlonych. Wskazać trzeba przy tym, że wyciągi tego rodzaju muszą odzwierciedlać stan ksiąg rachunkowych banku prowadzonych według szczegółowych zasad określonych w ustawie z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 395), a banki w zakresie prawidłowości danych w nich zawartych poddawane są wnikliwej kontroli instytucji działających w ramach nadzoru finansowego. Podkreślenia wymaga fakt, iż to, że wyciągi z ksiąg banku w świetle obowiązujących obecnie przepisów prawa nie posiadają mocy dokumentu urzędowego, nie zmienia faktu, iż wyciągi te, podobnie jak pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, podlegają ocenie Sądu orzekającego w zakresie ich wiarygodności, prawdziwości i mocy dowodowej i w konsekwencji Sąd w dalszym ciągu jest uprawniony na podstawie art. 233 § 1 k.p.c. do poczynienia na podstawie tychże wyciągów wiążących ustaleń faktycznych.

Jak wynikało z pisma powoda z datą w nagłówku „dnia 01 czerwca 2018 roku” (k. 19-24 akt) dochodzone pozwem roszczenie obejmowało kwoty:

1. 58 329,45 złotych z tytułu niespłaconego kapitału (różnica między udzielonym kredytem w kwocie 200 000 złotych a kwotą wypłaty dokonanej przez Bank (...) w wysokości 87 494,18 złotych i dokonanymi spłatami przez pozwanego),
2. 11 604,91 złotych z tytułu odsetek, w tym: 5 791,31 złotych z tytułu odsetek umownych (kapitałowych) w wysokości 10% wyliczonych we wskazany w piśmie sposób oraz 5 813,60 złotych z tytułu odsetek umownych za opóźnienie (karnych),
3. 1 469,37 złotych tytułem kosztów, w tym za dwa wezwania do zapłaty (30 złotych za jedno), za opłatę prowizyjną na rzecz Banku (...) (109,37 złotych), za przeprowadzenie wizyty terenowej (300 złotych) i za pięć monitów za niepewnienie umówionego limitu obrotów (200 złotych za jedno).

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężarowi na nim obowiązkowi, na stronie pozwanej (w niniejszym przypadku – na pozwanym – J. G.) spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscpcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82).

Dla wykazania zasadności swojego żądania, tak w zakresie zasady, jak i wysokości, powód (...) Bank spółka akcyjna z siedzibą W. przedłożył nie tylko umowę kredytu zawartą z pozwanym wraz ze stanowiącymi integralną część umowy regulaminem kredytowania oraz tabelą opłat i prowizji, ale również szereg wydruków z systemu bankowego, z których to dokumentów jednoznacznie wynikało, iż pozwany zaprzestał regulowania rat kredytu, a także sposób zarachowania spłat dokonywanych przez pozwanego i sposób naliczania odsetek umownych, zarówno kapitałowych, jak i za opóźnienie (karnych), a zatem, w ocenie Sądu, uznać należało, że powód udowodnił okoliczności przemawiające za uwzględnieniem powództwa.

W powyższych okolicznościach ciężar wykazania faktów uzasadniających zdaniem pozwanego oddalenie powództwa, spoczywał na pozwanym J. G.. Tymczasem pozwany na powyższą okoliczność nie przedstawił żadnych dowodów,

poza swoimi twierdzeniami zawartymi w sprzeciwie od nakazu zapłaty i w piśmie z datą w nagłówku „dnia 24 czerwca 2018 roku” zawierającym w istocie ich powtórzenie. Wskazać przy tym należy, że zarzuty pozwanego, poza zarzutem braku wykonania zobowiązania przez powoda, miały charakter bardzo ogólny i odnosiły się do mocy dowodowej przedłożonych dokumentów. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury ciężar dowodu w postępowaniu cywilnym nie zawsze spoczywa na powodzie. Pozwany odmawiając uczynienia zadość żądaniu powoda obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 grudnia 2006 roku w sprawie o sygn. akt IV CSK 299/06). Pozwany powinien zatem wskazać konkretnie, w jakim zakresie żądanie pozwu jest np. zawyżone lub nieprawidłowo wyliczone, czego w żadnej mierze nie uczynił podnosząc jedynie, po doręczeniu mu przedmiotowych dokumentów dołączonych przez powoda, że przedłożone wydruki komputerowe mogą zawierać niepotwierdzone dane. Powyższe nie mogło jednakże prowadzić do uznania, że pozwany skutecznie zakwestionował dochodzoną pozwem należność, tak co do zasady, jak i wysokości.

Mając powyższe okoliczności na względzie, na podstawie art. 69 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (test jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 2187) w zw. z art. 481 k.c. Sąd zasądził od pozwanego J. G. na rzecz powoda (...) Bank spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 71 403,73 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie przekraczającymi wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonych od kwoty 58 329,45 złotych za okres od dnia 07 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie drugim wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c., zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie powód wygrał proces w całości. Koszty przez niego poniesione wyniosły kwotę 6 317,38 złotych i obejmowały: opłatę sądową od pozwu w kwocie 893 złotych, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych, opłatę notarialną od uwierzytelnionego pełnomocnictwa pracownika wnoszącego pozew w imieniu powoda w kwocie 7,38 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 5 400 złotych ustalone w oparciu o przepis § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 265).

Na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o opłatach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 300) Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego J. G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 2 678 złotych tytułem różnicy pomiędzy opłatą sądową od pozwu należną (w kwocie 3 571 złotych) a uiszczoną (w kwocie 893 złotych).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 22 grudnia 2018 roku